

על ריבת שושנים

כולנו "קרבות צינת האדם" קובעת המשוררת סוזן-שוש בן עזרא, ומומלץ בחום לקרוא היטב את ספרה ולהירפא ולחממם במעט.

יש בו מנת געגוע וכאב שאין ממנו מזור בשל פרידות שאין מהן מנוס מהוריה והורי הקוראים ופרידה מאהובים ומהאהבות שעיטרו את חיינו ואינן עוד, אך בעזרת תמהיל שירה מצוין הקורא נשאר עם טעמן המר-מתוק ולוקח אתו מעט נחמה כצידה לדרך.

במבט בוגר ומפוכח לוקחת אותנו המשוררת במסע חייה בזיכרונותיה ובמאוויה הכמוסים ומותירה אותנו משתוממים על עומק הכרותה עם הזולת.

היא ממליצה על אמונה "מוטב לו לאדם שתהא אמונה שוכנת בקרב" ובאותה נשימה מבקשת שישקו אותה בערק שיטשטש יגונה ומילותיה נושאות טעם ערק חריף ומתוק.

בשיר "אבשלום" נמנעת ללדת את החברים שאבדו לאהוב שחזר משדה הקרב בחן שאין למעלה ממנו, בשיר פוצע לב.

זוהי שירה על הדור הזה בין עולים ללוחמים ועל מאוויים וזיכרונות עליהם יתרפק כל ישראלי.

יצחק גווילי